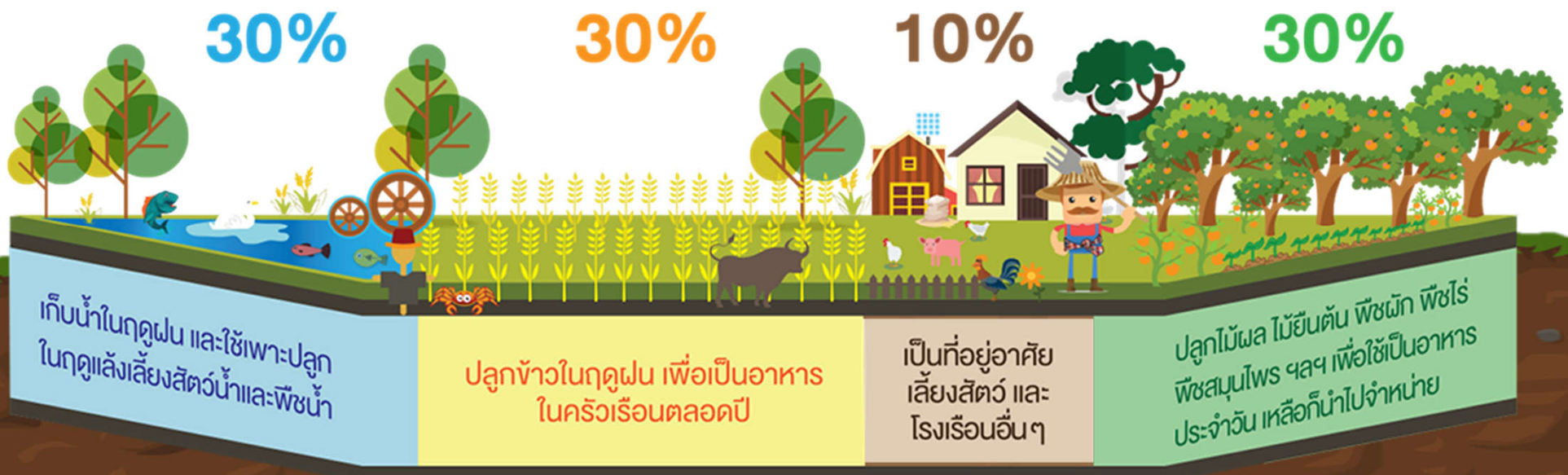

องค์ความรู้ที่ 2 การออกแบบพื้นที่ตามแนวทฤษฎีใหม่

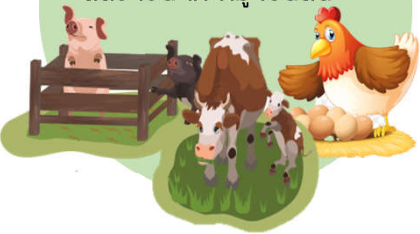
เกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เกี่ยวกับการจัดพื้นที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยและมีชีวิตอย่างยั่งยืน โดยมีการแบ่งพื้นที่เป็นส่วน ๆ ได้แก่ พื้นที่น้ำ พื้นที่ดินเพื่อเป็นที่นาปลูกข้าว พื้นที่ดินสำหรับปลูกพืชไร่นานาพันธุ์ และที่สำหรับอยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์ ในอัตราส่วน 30 : 30 : 30 : 10 เป็นหลักการในการบริหารจัดการที่ดินและน้ำ เพื่อการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จัดสรรพื้นที่ทำกินและที่อยู่อาศัยออกเป็น 4 ส่วน

การออกแบบพื้นที่ตามแนวทฤษฎีใหม่

ส่วนที่เป็นพื้นที่ 10 %
เพื่อปลูกที่อยู่อาศัยและทำคอก
สัตว์ เช่น ไก่ หมู เป็นต้น

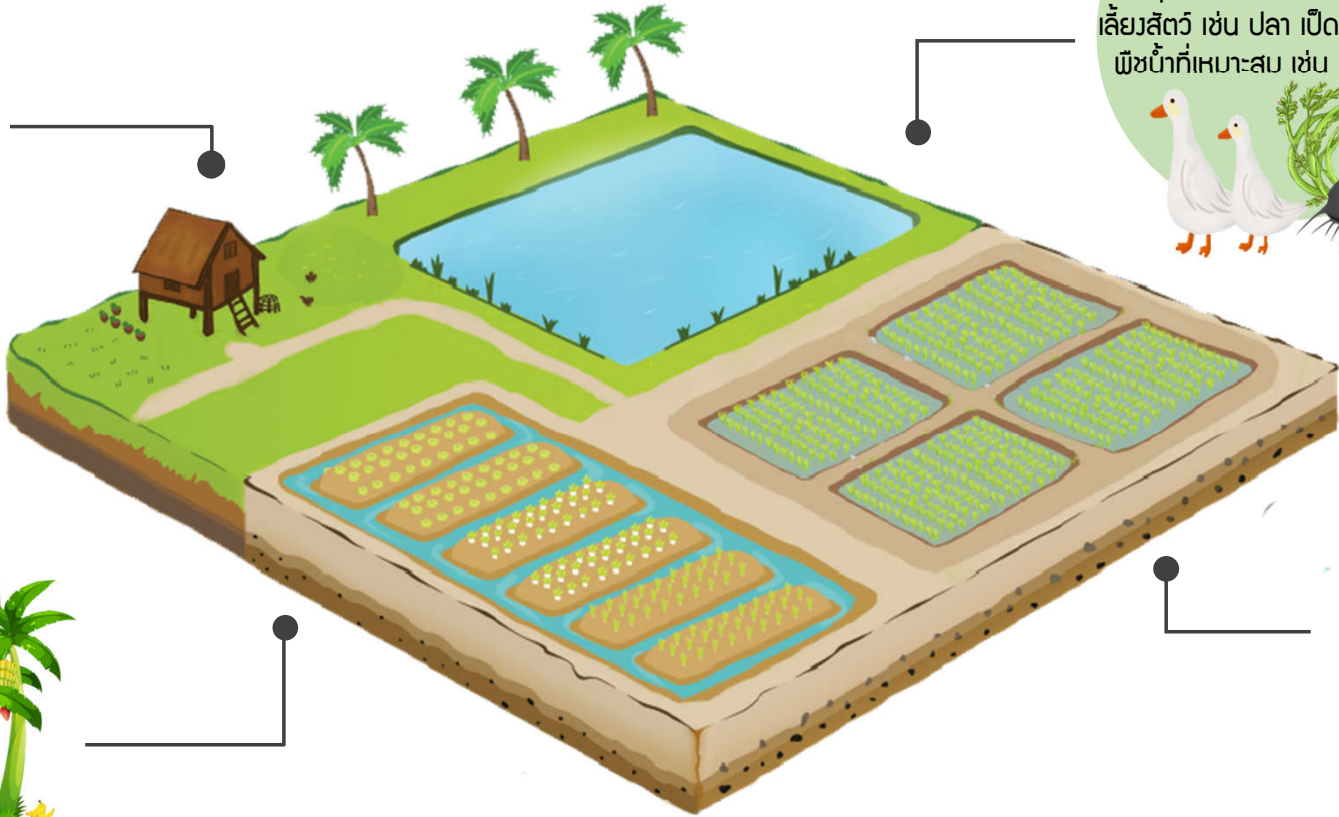
ส่วนที่เป็นพื้นที่ 30 %
เพื่อทำสวนแบบผสมผสานเพื่อ
ปลูกไม้ยืนต้น ปลูกพืชผักผลไม้ตาม
ฤดูกาล และปลูกพืชผักสวนครัว

ส่วนที่เป็นพื้นที่ 30 %
เพื่อขุดบ่อกักเก็บน้ำช่วงฤดูฝนและ
เลี้ยงสัตว์ เช่น ปลา เป็ด รวมถึงปลูก
พืชน้ำที่เหมาะสม เช่น พริกกระเจด

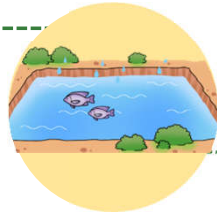

ส่วนที่เป็นพื้นที่ 30 %
เพื่อทำนาปลูกข้าว

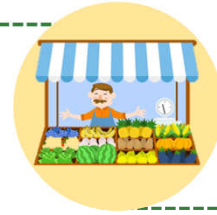
ประโยชน์ของการทำเกษตรในรูปแบบเกษตรทฤษฎีใหม่

ลดความเสี่ยงจากภัยแล้ง ในหน้าแล้งก็สามารถนำน้ำที่กักเก็บไว้ในสระมาปลูกพืชที่ใช้ใช้น้ำน้อยได้ โดยไม่ต้องอาศัยน้ำจากชลประทาน

ที่ดินที่มีอยู่อย่างจำกัดสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า เป็นแนวทางการพัฒนาเกษตรแบบพึ่งตนเองโดยผสมผสานการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์และประมงไว้ด้วยกัน ช่วยให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เพราะเน้นความพออยู่พอกิน ไม่มีหนี้สิน

มีความมั่นคงทางอาหาร พออยู่พอกิน เลี้ยงตนเองได้ตามหลักปรัชญาของ “เศรษฐกิจพอเพียง”

ในปีที่ฝนตกตามฤดูกาล สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตที่เหลือจากการบริโภค นำไปขายสร้างรายได้ให้เพิ่มขึ้น